

Ministerie van Buitenlandse Zaken

Sectorrapport

Water in Nieuw-Zeeland

Kansen voor Nederland in de Nieuw-Zeelandse watersector

Nederlandse Ambassade in Wellington

7/14/2017

Contactpersoon: Stefan Hulisz

E-mail: wel-ea@minbuza.nl

Kansen voor Nederland in de Nieuw-Zeelandse watersector

Inhoudsopgave

1.	Inleiding	2
2.	Probleemstelling I: toenemende droogte in Nieuw- Zeeland	3
3.	Kansen voor Nederland omtrent droogte	4
	Beleid	4
	Irrigatie	4
	Keyplayers	6
	Opslag van water	7
4.	Probleemstelling II: waterkwaliteit en vervuiling	8
	Vervuiling Zuivelindustrie	9
	Waterkwaliteit en de overheid	10
5.	Kansen voor Nederland omtrent vervuiling	11
6.	Probleemstelling III: overstromingen	12
7.	Kansen voor Nederland in flood water management	13
	Oplossingen	13
	Case Study – Heathcote River Flood Barrier	13
8.	Probleemstelling IV: kwaliteitseisen drinkwater	14
9.	Kansen voor Nederland in drinkwater	14
10.	Conclusie	15

1. Inleiding

Door bevolkingstoename en veranderende consumptiepatronen ontstaat er een toenemende druk op de mondiale zoetwatervoorraden. Van alle onttrekkingen die gedaan worden wordt 70% gebruikt door de landbouwsector. Energie, industrie en huishoudelijk gebruik samen vormen de resterende 30%. Om een toenemende wereldbevolking te voeden zal in 2050 60% extra voedsel geproduceerd moeten worden. Als de efficiëntie van watergebruik niet omhoog gaat voor 2050, zal de beschikbare hoeveelheid water met 70% moeten toenemen om aan de vraag te kunnen vodoen. Deze toenemende druk op het beschikbare water heeft grote gevolgen voor mondiale en regionale water- en voedselzekerheid.

Dit probleem geldt ook voor Nieuw-Zeeland. Een explosief gegroeide landbouwsector, met name zuivel, legt veel druk op waterbronnen in termen van kwaliteit en kwantiteit. Het land kampt met toenemende droogte, terwijl de overheid ambieert om meer voedsel te produceren door irrigatie te stimuleren.

De negatieve effecten van landbouw op de kwaliteit en beschikbaarheid van water zijn steeds meer onderwerp van debat. Nu toerisme de zuivelindustrie is voorbijgestreefd als grootste exportsector ontstaat er steeds meer een realisatie dat NZ uiterst afhankelijk is van een groen en schoon imago. Om die reden ligt de landbouwsector steeds meer onder vuur in het publieke debat en gaan er steeds meer stemmen op om de milieuregelgeving voor de sector aan te scherpen. De ambassade verwacht dat de wijze waarop hier watermanagement wordt bedreven in de komende jaren zal veranderen. Hier ligt een kans voor de Nederlandse watersector.

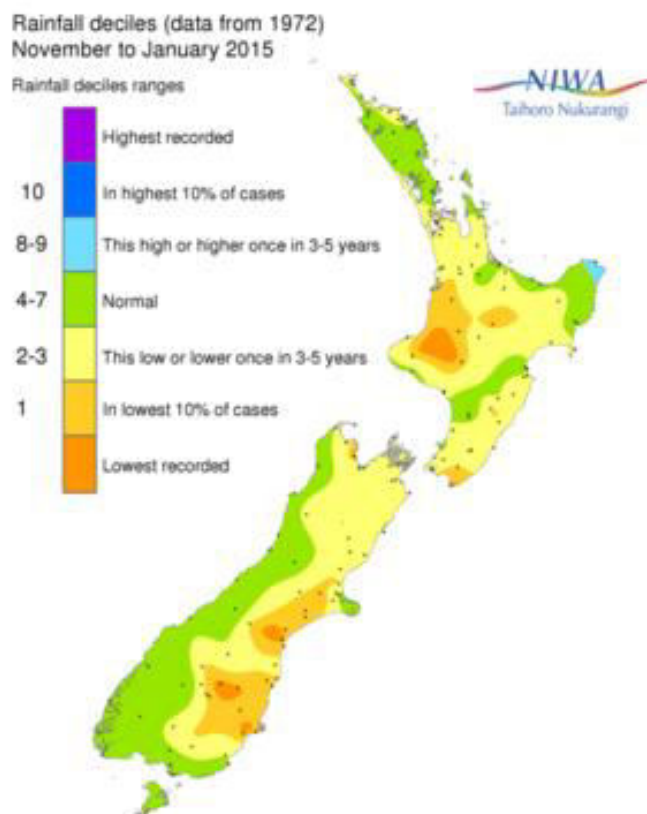
Dit rapport biedt een overzicht van kansen voor het Nederlandse bedrijfsleven in de watersector van Nieuw-Zeeland. Het rapport gaat in op een aantal problemen binnen Nieuw-Zeeland en identificeert kansen voor de Nederlandse watersector.

2. Probleemstelling I: toenemende droogte in Nieuw-Zeeland

In toenemende mate is droogte een probleem binnen Nieuw-Zeeland. Naast aardbevingen zijn overstromingen en droogte de meest schadelijke en kostbare natuurlijke gevaren voor een land dat sterk afhankelijk is van de agrarische sector. De aanhoudende droogte op het Noordeiland in 2012/2013 bijvoorbeeld beïnvloedde het BNP met -0.7%. Verwacht wordt dat

klimaatverandering voor extremere weersomstandigheden in de toekomst zal zorgen. De verwachting is dat afgenomen neerslag de frequentie van droogteperiodes in het oosten van het Zuideiland zal doen verviervoudigen – van eens per 20 jaar naar eens per vijf jaar in 2080. Regenval wordt namelijk steeds wisselvalliger in Nieuw-Zeeland. Er valt steeds minder neerslag in veel gebieden (zie *figuur 1*). De meest recente droogte, van februari 2015, was de grootste droogte op het zuidereiland in de afgelopen 43 jaar.¹ De regering heeft toen \$200.000 dollar vrijgemaakt voor een extra Trust Fund om boeren steun te bieden, en bepaalde belastingvrijstellingen te verschaffen. Het is juist dit gebied op het zuidelijke eiland dat erg kwetsbaar is voor aanhoudende droogte aangezien een groot deel van de landbouw en veeteelt zich in dit gebied bevindt.

Figuur 1: Toeneming van wisselvallige regenval in Nieuw-Zeeland

Om de landbouwsector tegen droogte te beschermen, stimuleert de overheid de irrigatie van land door middel van meerdere projecten. Voor het Nederlandse bedrijfsleven is een rol weggelegd in het irrigeren en bewateren van landbouwgrond.

¹ <http://www.radionz.co.nz/news/national/265927/drought-declared-in-south-island>

3. Kansen voor Nederland omtrent droogte

Beleid

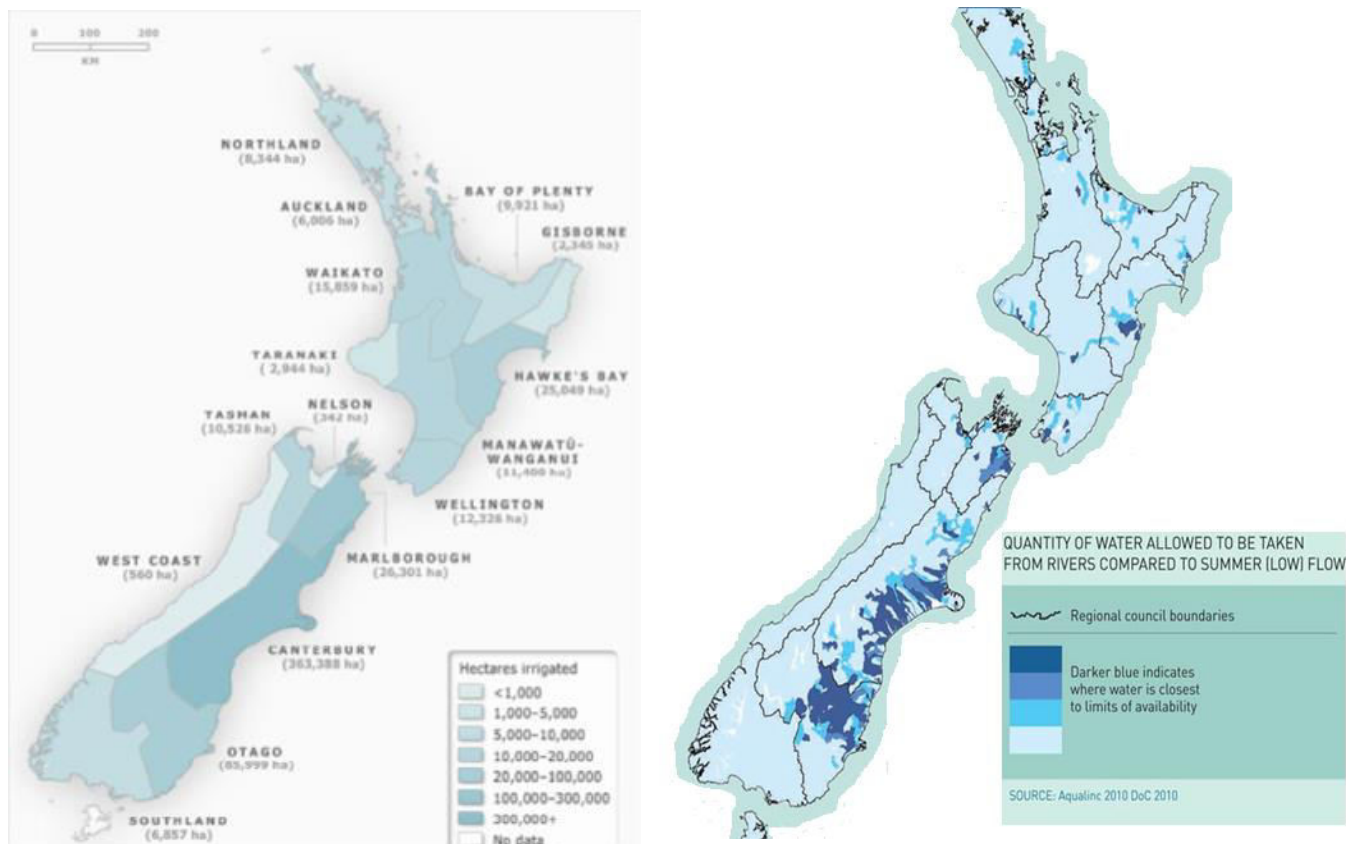
Het Nieuw-Zeelandse droogte- en klimaatbeleid wordt door de Nieuw Zeelandse regering regelmatig aangepast. Zo toont de droogte van februari 2015 aan dat de regering in sommige omstandigheden boeren tegemoet komt die door droogte worden geraakt, door middel van *trust funds* of belastingvoordelen. Toch is er vaak ontevredenheid vanuit de agrarische sector dat de overheid niet genoeg zou doen om boeren te compenseren of om droogte te voorkomen. Nederlandse bedrijven zouden eventueel het beleid van Nieuw-Zeeland kunnen evalueren en advies bieden over effectieve beleidsvorming. De opslag van water is bijvoorbeeld een groot onderdeel van watermanagement waar de overheid nog niet actief in is, of nog geen duidelijk beleid voor heeft ontwikkeld. Verschillende Nederlandse organisaties adviseren buitenlandse overheden bij het ontwikkelen van een doortastend waterbeleid.

Irrigatie

Slechts 6% van Nieuw-Zeelands landbouwgrond bestaat uit geïrrigeerd land. Het merendeel van het geïrrigeerde land ligt in het oosten van Nieuw-Zeeland: 88.9% ligt langs de oostelijke kust, waarvan 66.5% in Canterbury, 14.5% in Otago, 4.1% in Hawke's Bay en 3.8% in Marlborough. In de drogere regio's produceert geïrrigeerd land drie keer meer dan, hetzelfde soort grond dat niet aangesloten is op een irrigatienetwerk. De hoge productiviteit zorgt voor een aanzienlijk grotere, financiële opbrengst. Het geïrrigeerde land in droge regio's brengt NZD\$ 1 miljard meer op per jaar, dan het niet geïrrigeerde land.² Het New Zealand Institute for Economic Research (NZIER) schat dat een uitbreiding van irrigatie ervoor kan zorgen dat de waarde van de agrarische export met NZD\$4 miljard zal toenemen tot 2026.³ In 2013 was het geïrrigeerde land (6% van de totale landbouwgrond) verantwoordelijk voor een totaal van NZD\$ 2 miljard (20% van het landbouw BNP). De overkoepelende organisatie van irrigatie in Nieuw Zeeland, IrrigationNZ, identificeert een kansrijke toekomst voor de verdere ontwikkeling van irrigatie. Zij stelt dat Nieuw-Zeeland voldoende bronnen voor toenemende irrigatie heeft, maar dat dit wel de infrastructuur vereist.

² <http://www.teara.govt.nz/en/irrigation-and-drainage/page-1>

³ <http://www.scoop.co.nz/stories/PA1404/S00162/guy-speech-to-irrigation-nz-conference.htm>

Figuur 2: beschikbaarheid van water en druk op watervoorzieningen per regio

Irrigation Acceleration Fund

De overheid van Nieuw-Zeeland erkent de kansen die irrigatie biedt. Een goed voorbeeld is de start van het *Irrigation Acceleration Fund* (IAF). Dit project ging van start in 2011. In totaal werd NZD\$35 miljoen vrijgemaakt om aan irrigatieprojecten te besteden. Het fonds wordt gebruikt als subsidie voor irrigatieprojecten, maar betaalt niet volledig voor ieder project. Sinds 2011 zijn 18 projecten goedgekeurd en eind 2014 is NZD\$27.5 miljoen uitgegeven van het aanvankelijke budget. Het IAF kan maximaal 50% van het project betalen, en de inbreng van de andere partij moet minstens even groot zijn als die van het IAF. Er wordt zowel aanspraak gemaakt op het fonds door regionale overheden voor grotere, duurzamere irrigatieprojecten, als door kleinere, *community based projects*.

Crown Irrigation Investments Ltd.

In 2013 heeft de regering een nieuwe organisatie opgericht: "*Crown Irrigation Investments Limited (Crown Irrigation)*". Deze organisatie heeft tot doel om irrigatie verder te stimuleren en de productiviteit van de primaire sector zo omhoog te brengen. Het bedrijf heeft in juni 2013 NZD\$80 miljoen beschikbaar om te investeren in irrigatieprojecten. Het voert het overheidsbeleid uit door het co-investeren in irrigatie projecten. Het investeert enkel in projecten die het op de lange termijn winstgevend acht. In de statuten van het bedrijf staat dat het enkel in projecten investeert, waar de investering van de overheid niet ten koste gaat van andere investeerders. Het bedrijf mag geen

meerderheidsaandeel hebben en zal investeren volgens een verantwoordelijk beleid. Het opereert op de zelfde wijze als het IAF, maar functioneert als zelfstandig bedrijf.

Het bedrijf identificeert drie hoofdfuncties voor zichzelf:

1. *Assessing proposals against investment criteria to select optimum schemes to invest in, as well as establishing and implementing strong contractual structures.*
2. *Managing investments in accordance with the Crown's investment requirements.*
3. *Exiting schemes when commercial viability is reached.*

Ook hier liggen kansen voor Nederland, als land met extensieve ervaring in het aanleggen van efficiënte irrigatie infrastructuur. Wel dient er vermeld te worden dat het initiatief tot aanleggen van irrigatie kanalen bij de private partijen ligt. Zij dienen zelf het initiatief te nemen tot het aanleggen van irrigatie. Zodoende zullen zij ook de grootste afnemers zijn van irrigatieproducten. Er zijn al verschillende Nieuw-Zeelandse bedrijven die in deze markt actief zijn. De bedrijven zijn echter niet alleen competitie voor Nederlandse bedrijven, maar zouden ook een mogelijke afzetmarkt kunnen vormen. Er is geld beschikbaar vanuit de overheid ter ondersteuning van nieuwe irrigatieprojecten.

Keyplayers

In het verbeteren van irrigatie spelen er een aantal belangrijke partijen. Niet alleen private partijen (producenten, consumenten), maar ook regionale en nationale overheidsinstanties hebben met irrigatie te maken. Zo dient bijvoorbeeld een lokale boer, bij de regionale overheid een verzoek in te dienen om gebruik te maken van waterbronnen, of om te beginnen met het afdammen van rivieren.

IrrigationNZ

Een belangrijke overkoepelende organisatie is IrrigationNZ. Deze organisatie werkt met overheden, academici, producenten en consumenten. Het heeft zodoende een groot netwerk en een groot overzicht van de sector.

Andrew Curtis - Chief Executive

Andrew Curtis is sinds juli 2009 de CEO van IrrigationNZ. Hiervoor werkte Andrew als adviseur voor Hawkes Bay Regional Council, waar hij verantwoordelijk was voor het milieubeleid van de primaire sector. Hij is de belangrijkste persoon binnen de organisatie *IrrigationNZ* en is verantwoordelijk voor het dagelijkse bestuur en de algemene beleidsvoering van de organisatie. De ambassade heeft goed contact met hem.

Nicky Hislop – Chair of the Board of Directors

Nicky Hislop is de voorzitter van de board of directors. De board of directors, ondersteunt het management in het uitzetten van het beleid en heeft een toezichhoudende functie. Mevr. Hislop maakt vijf jaar lang deel uit van de Board of Directors. Daarnaast bezit zij een intensieve schapen, en

veeteelt boerderij samen met haar echtgenoot in Zuid-Canterbury. Nicky Hyslop is ook een director van het Opuha Water Partnership.

Mark Slee – Deputy Chair of the Board of Directors

Mark Slee is de vicevoorzitter van de Board of Directors. Hij bezit een grote veeteelt boerderij in Canterbury. De ambassade heeft goed contact met hem en heeft zijn bezoek aan Nederland medegeorganiseerd.

Opslag van water

Irrigatie neemt toe in Nieuw-Zeeland. Elke twaalf jaar verdubbelt het oppervlakte van geïrrigeerde landbouwgrond. Het grootste geïrrigeerde gebied, Canterbury bevindt zich op het zuidelijke eiland. Het is juist deze regio die het hardst door de droogte dit jaar is getroffen. Een groot probleem dat daar mee samenhangt, is dat er weinig water voor irrigatie werd opgeslagen. Irrigatie komt vanuit rivieren, of kleinere meren. Door smeltende ijsvoorraden is de toevoer naar deze waterlichamen echter sporadisch en minder betrouwbaar. In de afgelopen tien jaar zijn de ijsvoorraden met 28% gekrompen in de Southern Alps. Er zal meer regen vallen in de toekomst en minder sneeuw, waardoor ijsvoorraden steeds minder aangevuld zullen worden, en sneller dan ooit zullen verdwijnen.⁴

Er is aldus grote vraag naar de opslag van water. IrrigationNZ besteedt speciale aandacht aan dit onderwerp. Een woordvoerder van Federated Farmers onderschreef het probleem als één van de belangrijkste kwesties voor de agrarische sector op het zuidelijke eiland. Niet alleen wordt noodzaak groter vanwege de toenemende droogte, maar ook omdat de overheid ernaar streeft om de waarde van de agrarische export verdubbeld te hebben in 2025. Daarnaast is water opslag, milieuvriendelijker en duurzamer dan het gebruik van water uit aquifers of andere grote grondwatervoorraden.

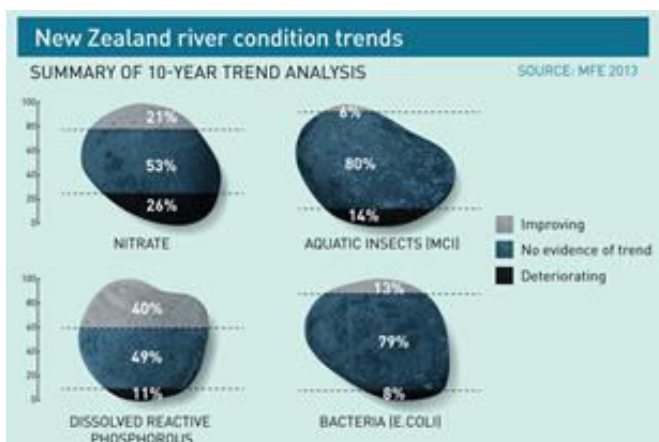
Er is wel steun vanuit de overheid voor irrigatie in de vorm van het *Irrigation Acceleration Fund* en *Crown Irrigation Ltd*, maar er is geen eenduidig beleid om de opslag van water te stimuleren. Opslag projecten kunnen onder het IAF vallen, maar er is geen zelfstandig programma voor. Boeren zijn bereid om zelf te betalen voor de opslag van water, maar willen niet de gehele kosten op zich nemen. Zodoende is er geen duidelijkheid over de financiering van wateropslag projecten, ondanks de grote vraag naar uitbreiding van bestaande projecten.

In de opslag van water liggen kansen voor Nederland. Er is grote vraag naar uitgebreide opslag van waterbronnen, vooral op het zuidelijke eiland. Dit betekent dat er niet alleen kansen liggen in de bouw, maar ook in de (financiële) consultancy rondom dit soort projecten. Er zal een beleid voor moeten worden opgesteld en duidelijke regelingen over hoe het opgeslagen water gebruikt mag worden. Nederlandse bedrijven hebben niet noodzakelijk expertise op het gebied van het aanleggen van stuwmuren, maar wel uitgebreide ervaring bij het bouwen van een waterinfrastructuur. Daarnaast hebben Nederlandse bedrijven uitgebreide ervaring in consultancy en beleidsvorming.

⁴ <http://irrigationnz.co.nz/wp-content/uploads/FINAL-IrrigationNZ-News-Autumn-March-15-LORES.pdf>

4. Probleemstelling II: waterkwaliteit en vervuiling

Over het algemeen is de kwaliteit van het zoete water in Nieuw-Zeeland hoog. Watervervuiling is niet overall een even groot probleem. Er zijn waterlichamen die lijden onder zware vervuiling, maar ook waterlichamen die opmerkelijk zuiver zijn. Toch geldt voor bijna alle waterlichamen dat deze de afgelopen decennia onder toenemende druk zijn komen te staan van groeiende landbouwintensivering. Hierdoor zijn in bepaalde gebieden er grote problemen met vervuiling door een overdaad aan voedingsstoffen of bacteriën. De waterkwaliteit wordt voornamelijk bijgehouden door het *National Institute of Water and Atmospheric Research* (NIWA). Dit is een zogeheten *Crown Research Institute* (CRI), een onafhankelijke onderzoeksorganisatie van de Nieuw-Zeelandse overheid. Zij doet onder andere onderzoek naar de water, milieu en klimaat in Nieuw-Zeeland. Zo houdt zij ook de kwaliteit van verschillende waterlichamen in Nieuw-Zeeland bij. Via het *National River Quality Monitoring Network* controleert het NIWA de chemische, biologische en fysieke samenstellingen van 35 rivieren, op bijna tachtig plaatsen. Daarnaast worden er ook metingen uitgevoerd door regionale overheden op meer dan 800 plaatsen en wordt zo de waterkwaliteit gecontroleerd.

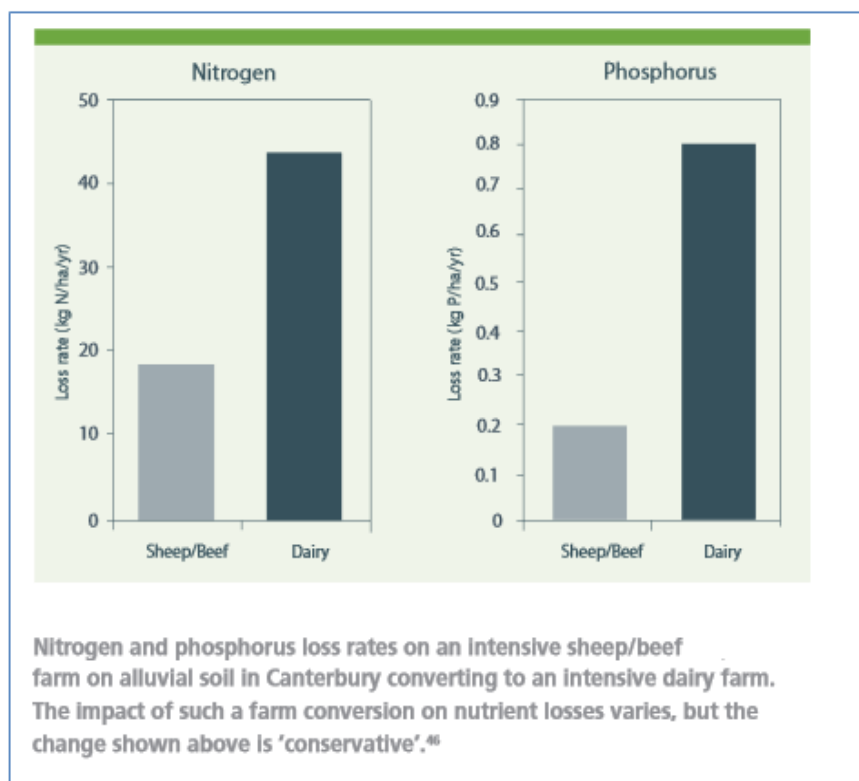
Figuur 4: staat van Nieuw-Zeelandse rivieren, afgelopen 10 jaar.

Figuur 5: locaties van kwaliteitsmetingen in Nieuw-Zeeland

Vervuiling Zuivelindustrie

De grootste vervuiler is de snel groeiende zuivelindustrie. Dit zal de watervoorraden verder onder druk zetten qua waterkwaliteit, als waterkwantiteit. De veeteelt zorgt voor de grootste afstoot van nitraten en fosfor. Het zijn juist deze voedingsstoffen die waterlichamen zo zeer vervuilen. De zuivelindustrie zorgt voor veel grotere vervuiling dan bijvoorbeeld de schapenhouderij (zie figuur 6). Langzaam

Figuur 6: Verschil in vervuiling tussen schapenhouderijen en zuivelindustrie .

begint de publieke opinie ten opzichte van de zuivelindustrie in Nieuw Zeeland langzaam te veranderen. De zuivelindustrie wordt steeds meer gezien als de grootste vervuiler. Zeker nu 40% van de waterwegen en meren door vervuiling en bacteriën 'onbezwembaar' is verklaard. Hierbij is het vooral opmerkelijk dat politici, weliswaar langzaam, de zuivelindustrie durven te bekritisieren; vroeger had men dit niet gedurfd. Door de doelstelling van de overheid om 90% van de waterwegen voor 2040 'bezwembaar' te krijgen is de druk op de zuivelindustrie toegenomen. De verwachting is dat deze druk, mede door de veranderende publieke opinie, zal toenemen.

Waterkwaliteit en de overheid

De verantwoordelijkheid voor watermanagement ligt bij de overheid, zodoende is uiteindelijk de overheid ook verantwoordelijk voor de kwaliteit van het water. Door middel van een aantal wetten en beleidsplannen stuurt het regionale overheden om nationaal beleid te implementeren. Veel bevoegdheden zijn echter ook gedelegeerd vanuit de centrale overheid aan regionale overheden, met

betrekking tot de distributie van water. Zo moeten mensen die hun land willen irrigeren een verzoek indienen bij hun *regional council* voor toestemming tot gebruik van de waterlichamen in de regio. Binnen de centrale overheid zijn vooral the *Ministry for the Environment*, the *Ministry of Health* en the *Parliamentary Commissioner for the Environment* belangrijk. Zij dragen bij aan de centrale beleidsvoering. De verantwoordelijkheid voor de zoetwaterlichamen, het milieu en de waterkwaliteit in het algemeen ligt bij het *Ministry for the Environment*. Drinkwater valt echter onder de portfolio van het *Ministry of Health*. The *Parliamentary Commissioner for the Environment* is een onafhankelijke partij die controle uitvoert op het beleid van de overheid. Hij houdt toezicht op veel gerelateerde beleidsvoering van de overheid, en controleert de effectiviteit van de stappen die door de overheid gezet worden. De centrale overheid is een aantal programma's begonnen om de waterkwaliteit in Nieuw-Zeeland te verbeteren. Deze programma's dienen geïmplementeerd te worden door de regionale overheden. Het doel van deze programma's is om vervuilde zoetwaterlichamen weer schoon te krijgen, en de onaangetaste zoetwaterlichamen beter te beschermen.

- In 2010 voerde de overheid nieuwe wettelijke regelingen in. In deze regelingen werd vastgelegd dat water onttrekken uit natuurlijke bronnen gemeten moest worden door de regionale overheden. 98% van het water moet gemeten worden in 2016. Zodoende wil de overheid een duidelijker beeld scheppen van gebruikte waterhoeveelheden.
- De regionale overheden konden via deze nieuwe wettelijke regelingen twee keer hogere boetes uitdelen voor misbruik zonder vergunning (aftappen, omleiden, afdammen en vervuilen). In 2011 heeft de overheid daarnaast de *National Policy Statement for Freshwater Management (NPS-FM)* ingevoerd als beleidsplan om regionale overheden te stimuleren om watermanagement een prioriteit te maken.
- De NPS-FM is geüpdatet in 2014, waarin zwaardere eisen werden gesteld aan de regionale overheden. Deze werden opgedragen om alle bronnen van vervuiling en alle plaatsen waar water werd afgetapt in kaart te brengen. Daarnaast stelden de wijzigingen van de NPS-FM minimeisen aan de waterkwaliteit voor ecosystemen en de gezondheid van mensen.
- Een belangrijk programma in het opruimen van de vervuiling is het *Fresh Start for Fresh Water Clean-up Fund*. Tussen 2011 en 2014 is er ruim NZD\$14,5 miljoen besteed aan zeven projecten om waterwegen te herstellen.
- Per 2040 moet 90% van de waterwegen 'bezwembaar' zijn (doelstelling van de overheid).
- Per 2017 moet al het vee 30cm van waterwegen wegblijven (nieuwe wet- en regelgeving). Hierdoor moeten boeren hekken om waterwegen aanleggen.

5. Kansen voor Nederland omtrent vervuiling

Ook deze problematiek biedt kansen voor Nederland. Het *Fresh Start for Fresh Water Clean-Up Fund* stelt geld beschikbaar is om vervuiling te voorkomen en tegen te gaan. Niet alleen staat de zuivelindustrie steeds meer onder druk om schoner te opereren (beter watermanagement, minder vervuiling en uitputting) maar zullen ook de zoetwaterlichamen beter beschermd moeten worden tegen vervuiling. Nederland is hierin een voorloper, zie ook: Zuivelrapport. Nederland zou expertise kunnen bieden voor zowel de bron van vervuiling, als de bestemming van de vervuiling. De Nieuw-Zeelandse overheid scherpt – of past haar beleid regelmatig aan en verwachting is dat wet-en regelgeving in de komende jaren opnieuw aangescherpt zal worden. Nederlandse expertise en advies omtrent beleidvorming zouden van meerwaarde kunnen zijn.

6. Probleemstelling III: overstromingen

Ondanks de toenemende droogte zoals beschreven onder hoofdstuk twee, heeft Nieuw-Zeeland ook last van overstromingen. Na aardbevingen, zijn overstromingen de duurste natuurrampen. Grote schadeposten zijn vaak het resultaat van grote schade aan infrastructuur of vernietigd eigendom. Daarnaast woont twee derde van de Nieuw-Zeelandse bevolking langs de kust, of in de buurt van rivieren. Zodoende loopt dit gedeelte van de bevolking risico om door overstromingen geraakt te worden. De geografische ligging van Nieuw-Zeeland betekent namelijk dat het land onderhevig is aan grillige en onvoorspelbare weerspatronen. Dit kan leiden tot plotselinge neerslag in bepaalde gebieden die dit soort volumes niet altijd aan kunnen. Zowel voor het noordeiland als het, zuideiland is het probleem van overstromingen actueel. Een voorbeeld van een recente grote overstroming was Christchurch, in maart 2014. Een grote storm, in combinatie met een hoge vloed, hoogstaande rivieren en hevige regenval zorgde destijds voor grote schade. De overstroming bracht veel problemen met zich mee, zoals vervuilde drinkwatervoorraden, een totale verlamming van het dagelijks leven en grote schade. Maar ook aardbevingen kunnen overstromingen veroorzaken. Dit kan in de vorm van tsunami's maar ook binnenwateren kunnen als gevolg van aardbevingen overstromen.

Het rapport van Helen Rouse "*Flood risk management research in New Zealand: Where are we, and where are we going?*" , beschrijft het probleem van overstromingen uitvoerig en biedt een uitgebreider overzicht van de problematiek en oplossingen voor het probleem.⁵ Er wordt verwacht dat door het veranderende klimaat overstromingen alleen nog maar zullen toenemen in de toekomst. Er is behoefte aan meerdere oplossingen voor dit probleem. Een belangrijk onderdeel waarop men tekort schiet is het beleid omtrent overstromingen. Er wordt weinig door de overheid gedaan om op de lange termijn overstromingen te voorkomen. Dit zou echter weer nieuwe kansen kunnen bieden voor partijen vanuit Nederland.

⁵ Rouse, H. 2011. Flood risk management research in New Zealand: Where are we, and where are we going? GNS Science Report 2012/04. 77p. Beschikbaar op: <http://www.gns.cri.nz/static/pubs/2012/SR%202012-004.pdf>

7. Kansen voor Nederland in flood water management

Oplossingen

Het rapport van Helen Rouse identificeert een aantal oplossingen om overstromingen tegen te gaan. Allereerst is een sterkere aanpak vanuit de overheid noodzakelijk waarbij het beleid van de overheid wordt afgestemd op de langere termijn. Daarnaast is er een sterkere behoefte aan kennis vanuit de academische wereld. Een groot onderdeel van de oplossing volgens Rouse is het verder onderzoek doen naar overstromingen. Dit zal in de toekomst helpen bij het voorspellen van overstromingen en zodoende het voorkomen van onnodige schade. Er kan dan ook beter geïdentificeerd worden wat voor mogelijkheden er zijn om overstromingen ook verder te voorkomen (door middel van het aanleggen van infrastructuur). Zodoende bestaan er niet alleen kansen voor het bedrijfsleven in de vorm van bouw, advies en evaluatie, maar ook voor academici.

Case Study – Heathcote River Flood Barrier

Op uitnodiging van de Nederlandse Ambassade in Nieuw-Zeeland, bracht professor Savenije van de Technische Universiteit Delft een bezoek aan Nieuw-Zeeland in oktober 2013. Tijdens zijn bezoek aan Christchurch, werd er met verschillende partijen gediscussieerd over het aanleggen van een *flood barrier*. Deze zou de stad kunnen beschermen tegen grotere overstromingen. De *flood barrier* zou ervoor zorgen dat tijdens een hoge vloed (waaronder tsunami), of uitzonderlijk hoge rivierstanden het water niet terug de rivier in zou stromen. De gemeente heeft naar aanleiding van deze discussie een aanbesteding uitgeschreven, om de mogelijkheden voor de aanleg van een *flood barrier* te onderzoeken.

De aanbesteding werd gewonnen door GHD engineering, een globaal ingenieursbedrijf, die een vestiging in Christchurch hebben. Zij hebben op hun beurt Royal Haskoning DHV, uit Amersfoort ingeschakeld. Royal Haskoning DHV heeft nu een rapport opgesteld over de haalbaarheid van de *flood barrier* en hebben verder onderzoek gedaan naar mogelijke vervolgstappen op het project. Het project is een goed voorbeeld van hoe Nederlandse expertise gewaardeerd – en toegepast wordt in Nieuw-Zeeland.

8. Probleemstelling IV: kwaliteitseisen drinkwater

Ook wat betreft drinkwater liggen kansen er voor Nederland. In 2007 kwam via *The Health (Drinking Water) Amendment Act* een grote wijziging tot stand in de bestaande wetgeving. Het doel van de nieuwe wet was om de eisen die gesteld werden aan drinkwater drastisch te verbeteren ter bescherming van de volksgezondheid. Het implementeert als één van de laatste OECD-landen strikte regelgeving omtrent de kwaliteitseisen.

Deze wet is alleen van toepassing op grotere water projecten, zo geldt de wet alleen voor projecten waarbij meer dan 25 mensen gebruik maken van het project voor een periode van minimaal 60 dagen per jaar. Alle projecten die onder de reikwijdte van de wet vallen moeten aan bepaalde voorwaarden voldoen. Waterprojecten “veiligheidsplannen” introduceren en implementeren als de waterbron meer dan 500 man van water voorziet. Kleinere projecten, die buiten de wet vallen dienen enkel geregistreerd te staan onder “*the register of Community Drinking-water supplies*”. Voorheen waren al deze vereisten slechts suggesties en niet wettelijk afdwingbaar. De werd officieel op 1 juli 2008 geïmplementeerd. Sinds deze datum dienen alle drinkwater leveranciers geregistreerd te staan.

9. Kansen voor Nederland in drinkwater

Nederlandse bedrijven kunnen expertise bieden aan waterleveranciers op het gebied van infrastructuur en kwaliteitshandhaving. Momenteel gebeurt dit vooral vanuit Nieuw-Zeelandse bedrijven. Het grootste deel van de nieuwe kwaliteitseisen is al geïmplementeerd, maar er zijn kansen voor Nederland op het gebied van innovatie.

10. Conclusie

Nieuw-Zeeland is een land met rijke natuurlijke waterbronnen, die niet optimaal benut en beheerd worden. Hoewel Nieuw-Zeeland recentelijk stappen heeft ondernomen om haar waterhuishouding en efficiëntie te verbeteren, lijkt er op het gebied van watermanagement nog grote ruimte tot verbetering. Daarnaast is er een toenemende realisatie in Nieuw-Zeeland dat de waterwegen sterk in kwaliteit achteruit zijn gegaan en het land afhankelijk is van haar groene, schone imago. De overheid en de zuivelindustrie liggen onder steeds groter druk om maatregelen te nemen om de waterkwaliteit te verbeteren. Dit biedt kansen voor het Nederlands bedrijfsleven.

Er is vooral stimulans en enthousiasme vanuit de overheid om irrigatie een grotere rol te geven binnen de Nieuw-Zeelandse landbouw. Ook vanuit de private sector is er in verband met toenemende droogte, veel vraag naar efficiëntere irrigatie en wateropslag, voornamelijk op het Zuidereiland.

Geïnteresseerd in handelsmogelijkheden in de Nieuw-Zeelandse waterindustrie?

Neem contact op met de economische afdeling van de Nederlandse Ambassade in Wellington, Nieuw-Zeeland:

wel-ea@minbuza.nl